

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1923. november hó 25-én.
II. Évfolyam * 22-ik szám.

 Megjelenik havonta kétszer
Cluj—Kolozsváron, Strada
Nic. Filănescu 10. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre - - - - - 75 Lei
Fél évre - - - - - 40 Lei
EGYESSZÁM ÁRA 3 LEI

AZ „ARANYKORSZAK” TARTALMA:

VALLÁS ÉS FILOZOFIA

<i>A világosság jelképe az igazságnak</i>	331
<i>„Ti vagytok a világ világossága”</i>	331
<i>Az új nap világossága</i>	332
<i>Lábaddal taposod a Sátánt</i>	332
<i>Sötétség borítja a pogányságot</i>	332
<i>Miért van ez így?</i>	333
<i>Nagy öröm minden népnek</i>	333
<i>A Sátán öfelsége</i>	334
<i>A Sátáni szociális rend</i>	334
<i>Kérdések és feleletek</i>	344
<i>A mitológia és a Biblia</i>	336
<i>Az asszony magja hamis</i>	336
<i>A bosszúság képe</i>	337
<i>Nimród „istenítése”</i>	337
<i>Bacchus görög isten azonossága</i>	338
<i>Ozirisz, a hamis megváltó</i>	339
<i>A Yule log és a karácsonyfa eredete</i>	339
<i>Szaturnusz isten és a bika tisztelete</i>	339

TERMÉSZETTUDOMÁNY ÉS CSILLAGÁSZAT

<i>Egy tekintet az égboltozatra</i>	340
<i>A mi bolygónk, a föld</i>	340
<i>Szomszédunk a Mars</i>	341
<i>Távolabbi bolygók</i>	341
<i>Az ég vándorai</i>	342
<i>A csillagok között</i>	342

FELFEDEZÉSEK

<i>A gyapjúipar egyszerűsítése</i>	343
<i>Növekedik a tudás — A kínai írás átalakítása</i>	343

VILÁGKRONIKA

<i>Utcai harcok Görögországban</i>	344
<i>A párisi rendőrök tüntető felvonulása</i>	344
<i>Oroszország nem mond le Besszarábiáról</i>	344

Megjelenik minden második vasárnap.
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 4-46.

Szerkeszti . . . . . *Falwégi Dénes*

Előfizetési ára: egy évre . . . . . 75 lei,

fél évre . . . . . 40 lei,

Egyes szám ára . . . . . 3 lei.

Csehszlovákiában egy évre 20 csehkor.

Levelozés és előfizetés e címre küldendők . . . . . „Aranykorszak”

Str. N. Filipescu 10. . . . . Cluj—Kolozsvár.

Évfolyam. 1923. november 25. vasárnap. 22. szám.

A VILÁGOSSÁG JELKÉPE AZ ISTENI IGAZSÁGNAK Irtó: O. T. RUSSELL

A tévedés és babona sötétsége — Jézus a nagy világosság — Követői tevékenységük, folytán visszatükrözik ezt a fényt — A sötétben botorkálókát mind a Sátán vezérli — Vakbuzgó, szenteskedő és önmagukba elmerült vallásos emberek mindig ellenségei a világosságnak

„Az igazi világosság eljött volt már a világba, amely megvilágosít minden embert” — János 1:9

ÉGIG az egész Biblián a világosság úgy fordul elő mint, amely Istent, az ő igazságát, az ő igazságosságát, az ő szolgálait és azok üzeneteit képviseli, viszont a sötétség egyértelmű a Sátánnal, a sötétség fejedelmével és az ő rászédett követői a sötétség és a gonoszság gyermekeivel, amelyekkel azonos és a sötétség munkájával. A sötétség képei oly erőteljesek, hogy nemcsak a sötétségben jártasak, hanem általában mindenki nem ismeri fel őket. Egy ihletett hang a Biblián azt mondja, hogy „az egész világ a gonoszságban” — Sátán befolyása — a sötétség hatalma alatt áll.

Értéket pedig ez a kijelentés, nem az özönvíz, hanem sem mielőtt Izrael megkapta a törvényt, hanem is a törvény fennállása idejében, hanem az angyali korszakban.

És most mégis, noha Jézus eljött és váltságul adta oda az ő életét és noha az ő követői felruháztak szent szellemmel, a világ még mindig a gonoszságban van, amint ismét meg van mondva: „A sötétség borítja a földet — sűrű sötétség a népet sötét nyakokat.” (János 5:19; Ésaías 60:2) Azonban a Szentírás azt is bizonyítja, hogy Jézus a nagy világossága, az igazi világosság, amely megvilágosít minden e világra született embert. Hogyan lehet értelemben igaz ez? Feleletünk, hogy ez nem igaz, mert egy prófétai kijelentés és az ő szavairól szól, aminek még csak ezután kell beteljesednie.

A mi Urunk megmondotta a maga igazságát amikor így szólt: „Én világosságra jöttem a világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki én bennem hisz”, azonban „az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világot, mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak.” (János 3:19; János 12:46) Más szavakkal a mi Urunk itt megmondja, hogy az emberek inkább megromlottak, hogy annyira hajlanak a sötétség felé, annyira rossz lábón állanak a teljes igazsággal, igazságossággal és a jósággal, hogy

az igazság nem is vonzotta őket, vagy pedig kevésbé vonzotta őket, mint a tévedés. Ő megmondja, hogy ez volt a titka annak a gyűlöletnek, amelyet az ő jelenléte szült és amely az ő keresztre feszítésére vezetett. „A sötétség gyűlöli a világosságot és nem is közeledik a világossághoz, mert különben tettei nyilvánvalókká lennének”, mert a világosság természetében rejlik, hogy elűzi a sötétséget.

Különös, de mégis így van, hogy a világosság nemcsak a tudatlanokra szorított és bizony így van ez ma is. Nem tekinti az állást. A főpapok, a törvénytudók és a vezető farizeusok voltak azok, akik a legkimondottabb szolgálói voltak a sötétségnek és akik a legnagyobb ellenségei voltak az igazság világosságának, amely a mi megváltónk életéből és tanításaiból ragyogott. „A köznép örömmel hallgatta”. Valóban mondhatjuk, hogy a sötétség hatalma nagyobb a befolyásosabbaknál és a tanultabbaknál. Maga a Sátán, a sötétség fejedelme, nem tudatlanságánál és ostobaságánál fogva ilyen, hanem gögje és bűnös nagyravágyása miatt, amely rábirta arra, hogy szembe helyezkedjék az isteni tervvel.

„TI VAGYTK A VILÁG VILÁGOSSÁGA”

A mi Urunk nemcsak azt mondotta nekünk, hogy a belőle kiáradó világosság lehetőségeit a sátáni befolyás és az emberi romlottság és hitvány nagyravágyása és környező sötétsége korlátozta, hanem, hogy aránylag ugyanez lesz az igazság az ő követőit illetően, mivel ők sem nem világító testek, sem nem hatalmas napok a földi dolgok égboltozatán, amely elűzné a világ sötétségét, hanem hogy ők csak kicsiny fénypontok vagy gyertyaszálak lesznek. De figyelmeztet minket arra, hogy emiatt nem kell elbátortalanadnunk vagy szégyelnünk magunkat előtte vagy restelnünk a világosságunkat, hanem, hogy tegyük a világosságunkat egy gyertyatartóba, hogy világítsunk

mindazoknak, akik a házban vannak — mert a mi világosságunk a hit háztartásában kell, hogy fényeskedjék.

Arra kell törekednünk, hogy „egymást építsük fel a legszentebb hitben“.

Valóban igaz, hogy ki kell nyitnunk ablakainkat, hogy azok, akik kívül vannak, lássák a világosságot, amely a hit háztartásán belül van, és az ilyeneket mind szívesen kell fogadni, de mi nem hisszük, hogy a világ szeretni fogja a mi világosságunkat, sem pedig hogyha az emberekhez visszük, azok hajlandók lennének minket dicsőíteni, magasztalni és tisztelni.

Ellenkezőleg mindaddig, míg a sötétség fejdelme kezében tartja a világot és világi nagyvágyással és előítélettel, erősen meggyökeresedett téveszmékkel és hamis tanokkal dolgozik, addig mindig igazak az Úr szavai: „Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt ti nálatoknál.“ (János 15:18) Gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és rátok fordulván meg ne szagassanak titeket“. (Máté 7:6) Üzenetetek mélysége nem a világnak van szánva, amely a Mammont tiszteli, hanem csupán a kiválasztottaknak, annak az osztálynak, melyet Isten külön célra kiválaszt a világból, „egy népet az ő nevének“. Csak ezeknek adatott meg, hogy megismerjék a mennyek országának a titkait, csak ezeknek van szánva mostan az igazság világossága — „bármilyen sokat is hívjon az Úr a ti Istenetek“. A világ többi része pedig a sötétség gyermekei, akik kellő időben kerülnek az Úr gondviselése alá.

Ez az idő most eljött, az emberek kezdik belátni az Úrnak velök való ténykedéseit és új korszak következik“.

Hasonlóképen szól a Szentírás az igazak ösvényéről az evangéliumi korszakban. A Szentírás nem mondja, hogy az egyház ösvénye valami fényes, hanem ellenkezőleg, hogy keskeny, szoros, tele megpróbáltatásokkal és nehézségekkel és sötétséggel van körülkerítve, kivéve, hogy ha az isteni igazság lámpája világítja meg. Sőt az ösvény képe és az egyház, mely rajta utazik, úgy, ahogy a Bibliában előfordul, ez csak még jobban megerősíti. Az utast úgy ábrázolja, mint akinek a lámpája saruja zsinórjához van kötve, mely csak minden egyes lépésnek világít, amint meg van írva: „Az én lábamnak szövéténeke a te igéd és ösvényemnek világossága“. — Zsoltár 119:105.

Péter Apostol ugyanazt a gondolatot fejezi ki, mikor ezt mondja: „És igen biztos nálunk a próféta beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek mint sötét helyen világító szöketnekre, míg nappal virrad.“ (2 Péter 1:19) Itt négy tény van kiemelve: (1) Hogy van egy istenileg előre rendelt nap, amely idejében meg fog virradni; (2) hogy mi most ezen korszakot megelőző éjszakában vagyunk; (3) hogy az Úr szava az egyetlen világosság és vezető az ő népének abban az éjszakában; (4) hogy azok, akik nem az ő népe, és akiknek nincsen meg ez a világosságuk, a sötétben járnak, ha még oly világo-

san bölcseneknek tartják is magukat ők és mások.

AZ ÚJ NAP VILÁGOSSÁGA

Mily boldogok vagyunk, hogy Isten megmondta nekünk, hogy el fog jönni egy jobb nap, egy dicsőséges nap, „mikor a világról minden árnyék eltűnik“. Ez jelenti a világosság győzelmét a sötétség felett, amiről a Szentírás több helyén van szó, amely megmondja nekünk, hogy kellő időben a mi nagy megváltónk, Krisztus magához veszi az ő nagy hatalmát és megkezdi az ő uralmát, — a igazság uralmát — Isten királyságának az uralmát.

A további ígéret, hogy mindjárt ez uralom kezdetén a Sátán ezer évre meg fog kötötteni, hogy nem fogja többé rászedni az emberiséget. A mi Urunk mikor egyik parabolájában erről szól, a Szentírás a mostani felmentés erős emberének mondja és kijelenti, hogy meg fogja kötni, és „elrontja az ő javait“, lerombolja a gonoszság, a babona, a tudatlanság stb. műveit. Oh mily boldog nap lesz ez a világnak!

LÁBADDAL TAPOSOD A SÁTÁNT

Azonban itt megmondja nekünk az Apostol, hogy az isteni terv Isten jövőbeli országát illetően az, hogy a mostani időben kiválasztott egyháza ebben egyesülni fog az ő Urával, a Völegényével. Oh benső lesz az egyháznak Krisztussal való egyesülése, hogy néha arról is van szó, hogy a Sátán és a gonosz hatalmak megfélekezésének a munkáját a Milleniumi korszak kezdetén az egyház fogja végezni Fejének, Urának a vezetése alatt; erről nézve mondja az Apostol: „A békességnek Isten megrontja a Sántát a ti lábaitok alatt hamar.“ (Rómab. 16:20). Hasonlóképen az Úr úgy emlékezik meg az egyházzal, mint a mely vele fog egyesülni a jövő felvilágosító munkájában, mert mi idézetünk, míg egyrészt Krisztusra utal, mint az igazi, a nagy Világosságra, amely végezni minden embert meg fog világosítani, aki a világra jön, másrészt pedig rámutat arra, hogy a felvilágosított egyház, amely most a szűk ösvényen az ő nyomdokain halad, megpróbáltatásokkal és nehézségekkel küzdve, hogy kifejlessze és kipróbálja a győzöket, szintén tagjai lesznek az Igazság nagy Napjának, amely a Szentírás ígérete szerint gyógyító sugarakkal fog felkelni. (Mal. 4:2). Hogy az egyház, mint az igazság dicső Napjának a tagjai Vele ebben részesedni fognak, megmondja nekünk az Úr a buzáról és konkolyról szóló példabeszédében.

A példabeszéd befejezésében rámutat a kiválasztottaknak az összegyűjtésére e korszak végével a feltámadás által, majd kijelenti — „Akik az igazak fénylenek mint a nap, az ő Atyjoknál országában. Akinek van füle a hallásra, hallja“. — Máté 13:43.

SÖTÉTSÉG BORITJA A POGÁNYSÁGOT

A Milleniumi hajnal dicsőséges képeiről visszatérve a mai tényekre, látjuk a szentirati képek legteljesebb igaz voltát, amelyek a sötétségben

világot és a sűrű sötétségben levő pogányságot ábrázolják és hogy egyedül az egyháznak van meg az isteni kinyilatkoztatás lámpája és hogy az az ösvényt egyszerre csak egyetlen lépésnyire világítja meg. E képekben minden megerősíti az Isten igéjének többi kijelentéseit és a mi saját tapasztalatainkat is, hogy abból, amit az egyház most megtehet, semmi sem üzheti el a sötétség hatalmait. Apró gyertyáinkatartsuk gyertyatartóinkban, lámpáink kitakarítva égjenek, hogy annyi világosságot nyujtsanak nekünk és másoknak, amennyit csak lehetséges; azonban semmi biztató nincs arra nézve, hogy azt gondoljuk, hogy saját erőnkől az Igazságosság; Napjává lehetünk és hogy előzhetjük a földről a sötétséget.

Ehhez szükség lesz az első feltámadás dicső változására, hogy felkészülhessünk és hogy képesek legyünk a világ megvilágításának a munkájára. Ellenkezőleg Isten népének 18 évszázadig tartó igyekezete dacára Jézus halála óta, a pogányság számban egyre gyarapodik. A statisztika szerint ma kétszer annyi pogány van a világon, mint egy évszázaddal ezelőtt — 1.200.000.000 ma, míg ezelőtt 600.000.000 volt.

Oh, mert amíg a kereszténységnek nevezett civilizáció külsőleg sok tekintetben mutatós, az igazi kép, amelyet a mi Urunk a helyzetről megjövendölt, hogy „Ez a nép szájjával közelgett hozzám és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem“. — Máté 15: 8.

Ma is mint mindig, nagyon kevesen vannak a jók, akik az Úrral vannak, akiket az Úr szelleme tölt el és akiket az Igazságnak a lámpája vezérel. A keresztény emberek többsége bárhol és bármilyen felekezetűek legyenek, elbuknak, amint azt az Úr a Proféta által megmondja, amikor Krisztus igaz egyházáról beszél, „Elesnek melled ezeren, és jobb kezed felől tizezren és hozzád nem is közelit“. (Zsoltár 91: 6) Ezen ezrek és tizezrek között vannak igen sokan napjaink legtanultabb emberei közül, épúgy mint a hogy a mi Urunk első eljövetelekor az elesettek között voltak a jogtudósok a főpapok és a szanhedrin tagjai.

Az elbukás ebben az esetben, nem erkölcsi hanyatlás, nem közönséges bűnbeesés, hanem elszakadás „a hittől, amely egykor a szentekre hagyatott“ — a fejlődési elméletekbe való elsüllyedés az u. n. magasabb kritika hűtlenségébe, a theozófiába, az új gondolatba, új theológiába, keresztény tudományba stb. — elszakadás Isten igéjének a tanításaitól, és emberi nemnek bűnbeesésére és isteni elítéltetésére vonatkozólag, Adámnak és az ő fájának Jézus drága vére által való megváltására vonatkozólag, hogy sokan kapnak isteni kegyet az ő kezeiből, aki szeretett minket és aki megváltott minket az ő drága vérével.

MIÉRT VAN EZ IGY?

Hogyha az Úr kijelenti, hogy megvan a hatalma hozzá, hogy legyőzze a bűnt és a Sátánt, és hogy megszabadítsa a világot a sötétségtől, tudatlan-

ságtól és a babonától, miért enged olyan nagy haladékokat? Miért küldte el a Megváltót 4000 évvel a bűnbeesés után? És miért telt el közel 1900 esztendő, mióta a Megváltó meghalt és megváltotta a világot, mielőtt a hatalomba és abba a nagy dicsőségbe jut, hogy megszabadítsa az emberiséget a bűn és a halál igájától, — hogy megszabadítsa a szenvedő teremtetést, a romlás szolgátságától Isten fiai dicsőséges szabadsága részére?

Miért? Megvan ennek az oka, de most ezt még mindenki nem tudhatja. Még ha meg is mondanók, még akkor sem hallhatja meg mindenki. A mi Mesterünk valóban megmondotta, amikor a hűséges kicsiny nyájhoz beszélt, amely az ő nyomdokait követte — „Nektek adatott, hogy az Isten országának a titkait értsétek; egyebeknek példázatokban, hogy látván ne lássanak és hallván ne értsenek.“ (Luk. 8: 10) Tehát nem kell félnünk, hogy erre vonatkozólag eláruljuk az Úr titkait, melyekről az Apostol így ír: „Ama titkot mely el volt rejtve ősidők óta és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az ő szenteinek.“ — Kolossé 1: 26.

Helyes, hogy a szentek ismerjék ezt a titkot, mert az erő, amelyet ennek tudása kölcsönöz, nagyon értékes reájuk nézve, mikor a nagy megpróbáltatásokkal és nagy nehézségekkel kell megküzdeniök, amelyek útjukban állanak. A titok ez: Isten szándéka kezdettől fogva az volt, hogy a nagy Megszabadító, Mesiás, nemcsak egyedül az Úr Jézus, a Megváltó legyen, hanem, hogy magába foglalja ezen evangéliumi korszak kiválasztott kicsiny nyáját — Izrael aratása idejében összegyűjtött érett magvakat és az ezen evangéliumi korszak alatt minden nemzetből, népből, fajból és nyelvből összegyűjtötteket. Az Úr ezeket az ő „ékszereinek“ nevezi — tulajdonommá lesznek monja az Úr ezen a napon, amikor jövök, hogy felszedjem az én ékszereimet (Mal 3: 17) Az ékszerek nem fognak feszedetni, nem fognak dicsőíttetni, amíg a kiválasztottak teljes száma meg nem találtatott, meg nem csiszoltatott és elő nem készítettett. És akkor a kiválasztottak, a jók úgy fognak ragyogni, miként a nap az ő Atyjok országában — az egész emberiség áldására. Akkor ők az ő Urukkal, „Völegénnyel mint Ábrahám ellenjeképes magja, teljesíteni fogják ezen Isteni ígéretet:“ A te magodban fognak megáldani a föld összes népei“.

NAGY ŐRÓM MINDEN NÉPNEK.

Vajjon csodálatos dolog-e, hogy az Isten kegyelmének az üzenete, amint az ezerkilencszáz évvel ezelőtt hirdettetett, a békesség és jóakarát üzenete volt az emberek irányában — minden ember irányában? Van-e valami csodálatos abban, amit az Isteni terv fejlődésében látunk, hogy az angyalok megmondották a pásztoroknak: „Ne féljetek, mert ime hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz. Mert született nektek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában?“ Nem! Ez az üzenet teljes

összhangban van mindazzal, amit az Isteni tervből ismerünk, és mindazzal, amit a gondolkozó, értelmes ember elvárhat egy mindentudó, igazságos, hatalmas és mindent szerető Teremtőtől.

Miért ne gyönyörködne Isten abban, hogy Ádám fajtájának minden teremtését megáldja? Miért akarná ő csak a kiválasztottak egy maroknyi csoportját megmenteni, és a többieknek örök gyötrelmre tüzes démonok kezeire adni? Ilyen Szentírásellenes gondolatok nyilvánvalóan magától a sötétség fejedelmétől erednek, aki el akarja téríteni a mi sziveinket a bölcsesség, igazság, szeretet és hatalom Istenétől, aki el akarja velünk hitetni, hogy a mi Istenünk az emberiség igazi ellensége, aki gyönyört talál a gyötrelemben.

Am mennyire összevág a mi idézetünk azzal a gondolattal, hogy nagy öröm és áldás száll Ádám fajtájának minden tagjára, amely Jézust mondja a Világ igazi Világosságának — minden ember részére, aki a világra jön. Mily szélesen, mily dicsőségesen hangzanak ezek a kijelentések! Mennyire meggyőznek minket, hogy a világ Megváltója volt az Isten nagy — „ki-mondhatatlan“ ajándéka Ádámnak és minden

utódainak — ajándék, melynek értéke minden szentjének megbecsülésében egy mostani időben, amint naponként és dolognál megismerik Isten Krisztusát, megbecsülés, amely növekedni fog a míg a Milleniumi korszak alatt élni fog akkor kínálkozó dicsőséges alkalommal belüli összhangba jutnak az Úrral és az igazságával — olyan megbecsülés, amely nő fog velük az örökkévalóságon át, úgy, Isteni szeretet hosszúsága, szélessége, mag és mélysége egyre jobban és jobban nyilvánvalóbbá lesz.

Mi pedig, akiknek Isten kedvezett és mostan hívott és akik a hit szemével a nagy Világosságot, és akik megnyertük a szellemet, és akiknek nyomdokai a hit ösvézetettek a lámpa világánál — örüljünk jobban a mi Istenünk jóságának és járjunk továbbra is a jó uton, élvezve a szent szellem öleléseit és kegyelmét, hogy ez által meglegyünk arra, hogy a szentek örökösei legyünk a világosságban, hogy Vele ragyogjunk a Nap, a föld minden népeinek az áldásá-

A SÁTÁN ÖFELSÉGE Irta SCOTT ANDERSON

MIVEL a Szentírás világosan elmondja a Sátán eredetét és a földön való megjelenés előtti pályáját, e cikkben csak a földön és az emberek között kifejtett tevékenységével fogok foglalkozni.

A Sátán több mint 6000 évvel ezelőtt tört be erre a bolygóra. Egy fontos várat vett be — az emberi szívet. Az emberek szaporodásával kiterjesztette az ő uralmát és az ő fekete zászlója az emberiném legtávolesőbb határainál leng. Alattvalóinak száma egész uralma idején több, mint husz billió lélek volt. Ezek között a hűség minden fokozatával találkozunk: a kelletlen szolgálattal a szívvel-lélekkel való odaadásig gonosz mesterük és lángoló buzgósággal az ő hitvány uralma iránt.

A Sátán törvénye az emberi szivekben előidézte a szentségtelen nagyravágyást, az alacsony indulatokat, a beteges vágyakat, a kéjt és gyilkosságot.

Az emberi lelkeken való uralkodása hamis gondolkodást, rossz képzeteket, tisztátalan képeket, vesztes ármánykodást és ördögi terveket hívott életre.

Uralkodván az emberek testén, lábaikat a török és csapdák veszedelmes ösvényére irányítja, kezeiket az erőszakosságra, szemeiket, hogy meglásák a rosszat, nyelvüket pedig istenkáromlásra.

Az otthonban a szeretetet gyakran a szenvedéllyel helyettesítette, a megelégedést a gazdagsággal, a hűséget az ékszerekkel, a tiszteletet kéjvággyal, a gyermekeket kutyákkal, az egyesülést elválással, az örömet a bánattal.

A Sátán irányította a föld kormányait. Minden- kire rányomta a bélyegét és mindenki teljesítette a parancsát. Ő vezérelte a törzsfőnököt, ő adta az orvosnak a bájitalt, és ő inspirálta a rettenetes

mészárlásokat; ő élesztette a nagyravágyást a király szívében, adta a tanácsot az ő megmérgezésére, ő rendezte be a háremet, tönözte a hódító hadjáratokra és borzalmas delei kiadására. A Sátán nagy befolyás volt minden alkotmányozó gyűlésen, ott volt minden parlamentben, kongresszuson és törvény- zásban. Egyedüli politikája volt, hogy a keverjen a rosszba, hogy felszinen tartás tiszteletre méltóvá tegye, hogy azután kikérítse, — hogy Jézust keresztrefeszítsék és Barabbást szabadon eresszék. Egy agyaféltikus ő, egy ármányszító demagog (szá- titkos diplomácia szerzője, a nagy hadsereg hajóhadak barátja, a háboruk atyja a inkvizíció feltalálója, apapák tanácsadója, az trón elnyerésére törekvő szentségtelen pa-

A SÁTÁNI SZÓCIÁLIS REND

A Sátán műve a jelen szóciális rend. A ber uralkodásra született, de nem arra, hogy bertársai felett uralkodjék. Isten a föld és sóbbrendü élet feletti uralmat adta neki. Sátán királyokkal és alattvalókkal, nem- és hűbéresekkkel, urakkal és rabszolgákkal, sekkel és munkásokkal, milliomosokkal a gényekkel töltötte be a földet. A szegénys- ciális nyavalya számba megy. A szegény egész életére vesztégár alá van helyezve emberi testvériségről szóló tant elméletbe fogadták el, a gyakorlatban pedig egyen- gadják. A Sátán arisztokráciája meg- nagy igazságot, melyet Szent Pál a Mars- ról hirdetett, hogy Isten egy vérből terem-

föld felületén lakó összes nemzeteket. Mindegyik faj magát magasabbrendűnek tartja és azt hiszi magáról, hogy mindennek a központja. A hazafiság álarcába bujt önzés gyűlölettel és gyilkolással töltötte meg a világot.

A Sátán teremtette meg a világ ipari rendszereit. A föld és az azon lévő bőség minden ember számára készült, azonban a Sátán uralma alatt megváltozott, aki ilyen vagy olyan módon birtokába kerítette az élet jó dolgait és „El innen“ jelzőtáblát állított fel. A tömegek nem szánthatják a földet, nem dolgozhatnak műhelyekben vagy bányákban, sem más módon nem szerezhetik meg mindennapi kenyerüket ezek gazdáinak a beleegyezése nélkül. Az emberiség legnagyobb részének az élete egyhangu zakatolás. A háboruban vagy ha a természet szeszélyes, más millióktól megtagadtatik ez a jótétemény.

Az ő hitványságának, gazságának koronájaként a Sátán a világ vallási rendszereinek építészé és építője, istene. Ő oltotta be az emberek szívébe a vallás utáni vágyat. Ő rontotta meg ezt a vágyat és azután ellátta a keresletet. Ő szállított mindenféle fegyvert a bukott emberiségnek. Ő boldogított egyeseket természetimádással, bálványimádással, filozofiával vagy azzal, amit helytelenül tudománynak neveznek; másokat pedig a hamis próféták bogaraival.

Azonban igazi mesterműve a keresztyénség megromlása és az, hogy az összes népeket ezzel a kevert borral lerészegítette. A Sátán egyházai, amelyek minden országban ott vannak, amelyekkel megnyugtatta a lelkiismeretet és milliók félelmét csillapítja le béke időben, és akiket arra kér, hogy demonokként harcoljanak véres háborúkban, ügyes hamisítvány (utánzat) azoknak, akiket vakká tesz a bűn, noha a legkevésbé sem hasonlít Krisztus vallásához azokkal szemben, akiket megvilágosít

az Úr szelleme és Igéje és, akik „követik a Bárányt, bárhova megy is“. És ezek az egyházak üldözik a keresztyénséget, épügy mint ahogyan a Biblia előre megmondotta, hogy a kigyó magzat hadat fog üzenni az asszony magzatának. Az egyházaknak megvannak a nagy felekezeti rendszereik, nagyszerű templomaik, előkelő papságuk és ezerféle tevékenységük és az összetartás törvényél fogva a legszorosabb összeköttetésben van a Sátán országának egyéb változataival, a nagy üzletemberekkel és politikusokkal, úgy békében, mint háboruban.

Lévén e világ Istene a Sátán a vadállapottól a civilizációig (?) minden felett uralkodik. Az ő uralma összehasonlíthatatlanul végzetesebb a tévedésnél. Az egész világ tragédiájának mondható ez! Hatezer éves szakadatlan uralma alatt — melyet a parlament mindkét háza támogatott — a népvallás és a mammonizmusz (pénzimádás) — milliók nyomorognak és nemzetek buknak el. Minden országban a törvénytelenység ütötte fel a fejét. A föld egy temető. A halottak sirjai telvék az élők könnyeivel, közelgő kataklizmák felborulással fenyegetik az egész világot.

Azonban a rendelet kiment. Elérkezett az idő. A gonoszság serlege megtelt. A lecke betanított. Sátán leest a trónjáról. Sátán csillagának lefelé hanyatlásával felkelőben van „az Igazságosság napja“ „gyógyirral sugaraiban“. A jutalom esztendeje érkezett. Hirdessétek a szabadságot az egész országban, annak minden lakosának! A Sátán el fog veszni és az elkövetkezendő korokban az ő lázadásáról csak mint intő példáról fognak megemlékezni az „Úr megváltottjai“, amint a lugasok és virágok között sétálnak és szabadon esznek az élet fájáról mindörökre az Istennek az egész világra kiterjedő kertjében.

AHOL AZ EGYHÁZ FEJE A HALOTTAKTÓL KÉR TANÁCSOT EGYHÁZA VEZETÉSÉRE

A katolikus *Ürszem* 32. számából vettük át a következőket:

„A reimsi érsek püspöki beszámolóra ment a pápához. Szíve tele volt fájdalommal és keserőséggel. Egyházmegyéje 1914 óta romokban hever. A világháború a legreimesebben ott viharzott s most is a Németországot megszálló csapatok ott vonulnak át. Ezt akarta elpanaszolni s a pápától vigaszt kérni.

Egy kamarás vezette a Vatikánon át s a pápa dolgozószobája előtt rövid várakozásra intette. De alig tűnt el a kamarás, felcsapódott az ajtót elfedő biborfüggöny s a szentatya ott állott előtte. Az érsek leterdelt, hogy kezet csókoljon s mondókájába fogott. A pápa azonban felemelte a jobbját s megszólalt: ne busulj fiam, 1925-ben minden jóra fog változni. S ezzel el is tűnt a függöny mögött.

Az érsek alig ocsudott föl meglepetéséből, az ajtó kinyílt s a kamarás hangos szóval jelentette, hogy XI. Pius pápa várja a reimsi érseket.

Az érsek teljesen megzavarodva lépte át a küszöböt s csodálkozva jelentette, hogy az előszobában már beszéltek egymással.

— Nem! felelte a pápa — velem nem beszéltél. De talán az én szentéletű elődömmel, X. Pius pápával, aki nekem is gyakran megjelenik s irányítja az egyházat. Különbben a bibornoki testülettel is megtörtént, hogy a pápával tanácskozott. De az a pápa nem én voltam, hanem X. Pius.

Kell-e még ennél világosabb bizonyíték arra nézve, hogy a kath. egyházfő démonok utasítását követi egyháza vezetését illetőleg, aki ahelyett, hogy Isten igéjéhez fordulna felvilágosításért, Isten igéje világos tiltakozása ellenére halottaktól kér tanácsot, akik az Irás szavai szerint „semmit sem tudnak?“ Vajjon a pápa öszentsége hogyan tudja az eljárást összeegyeztetni „apostoli“ utódságával?

A MITHOLOGIA ÉS A BIBLIA

(Folytatás a 21-ik számból)

AZ ASSZONY MAGJA HAMIS

Mikor a hatalmas Nimród pályájának délen erőszakos halált halt, úgy valóban igen nagy lehetett az ő követőinek a jajveszékelése. Nagyon természetes, hogy Szemiramiszt érte a legnagyobb bánat és veszteség. Ő magasztalta vele a királyságát és dicsőségét és most mind ez a nagy rang hirtelen véget ért. Azonban Szemiramisz féktelen becsvágyú nő volt és semmiképpen sem volt hajlandó csendesen félreállni anélkül, hogy hírnévre ne törekedett volna. Hogy sikerült neki magának hírnevet szerezni, azt a régi történelem eléggé bizonyítja. Valaki egy igen vakmerő tervet vetett fel, melyet ő magáévá tett, nevezetesen azt, hogy hirdesse, miszerint az ő fia nem volt más, mint „az asszony megigért magja”, akinek az volt a rendeltetése, hogy tapossa el a kigyó fejét és aki midőn ezt teszi, a saját lába fog megmaradni! Régebben fiában a hatalmas vadászt és a világ jóttevőjét tisztelték és ámbár mostan már halott volt, ő ennek ellenére kijelentette, hogy ő feltámadt és Isten rangjára emelkedett és ezért Istenként tisztelték.

Mi azt mondjuk, hogy erre a vakmerő tervre Szemiramisz rábeszéltetett, mert, ki más ösztökélhetett ilyen hazugságra, mint „a hazugságok atyja.” Ez a „régí kigyó”, aki a Sátán, okozta az emberiség elbukását Évának mondott hazugságával (1 Mózes 3:1-6), most pedig meg akarta hiúsítani Jehovának dicsőséges megváltási tervét az ő ál-Messiásának a becsempészésével, aki hazug mása az igaznak. Ennek folytán az egész világ megtévesztetett és csak kevesen részesültek abban a kiváltságban, hogy megismerték az Istent és Jézus Krisztust, akit az Atya küldött. Csakis azok, akik **beavattattak** az isteni titokba, a szent szellem felvilágosító munkájának a segítségével tudták megkülönböztetni az igaz Messiást. (Máté 16:15-17) Jól esik tudnunk, hogy nincs messze az idő, mikor a szegény megcsalt világ szeméi ki fognak nyilni és meg fogják ismerni az igazi Megváltót és mikor az emberek így kiáltanak majd fel: „Ime Istenünk, akit mi várunk és aki megtart minket.” (Ésaiás 25:9) A Sátán kihasználta az emberben lévő vallásos elemet és vakító hazugságával úgy irányította a világot, hogy tisztelje őt, annak folytán valóban „e világ Istene” lett. (2 Kor. 4:4) Ő ezt mondta magában: „Hasonló leszek a Legmagasságosabbhoz” és ezen kívánságát minden lehető uton-módon akarta megvalósítani. Azonban „le fog vágatni a földre” Isten kellő idejében (Ésaiás 14:12-27) és Jézus Krisztus, aki nem törekedett arra, hogy egyenlő legyen Istennel, nem tört tekintély után, de engedelmes volt mindhalálig;

fel fog magasztosulni és olyan nevet kap, mely felette van minden névnek és a **Jézus** névre minden térd meghajlik imában és tiszteletben. (Filippi 2:6-11) „Magasztald fel az alacsonyít és alacsonyítsd le, aki magas”, az az elv, amely szerint Isten cselekszik.

A patriarchák és a régi világ általában ismerté az elcsábítás történetét az Édenben és ők tudták, hogy az asszony magjának kell megölni a végén a Csábítót. Ennél és az embereknek velük született gonoszságánál fogva (Jer. 17:9) a Sátán be tudta csempészni a maga hamisítványát, „az Asszony magját” a világba. Mi **tudjuk**, hogy ez így van, mert alig van olyan nép a földön, amelynek vallásában nem volna utalás, a „magra”, amely eltapossa a kigyónak a fejét. A pogány országok vallásának ezen részére vonatkozólag mondja Wilkinson: „Az egyiptomi isten Horus, (Ozirisz más formában) ellenségeinek rossz szelleme, gyakran fordul elő kigyóalakjában, amelynek fejét ő dárdával szurkálta át. Ugyanez a mese előfordul India vallásában, ahol a rosszindulatú kigyót, Kalyia Visnu öli meg, mint Krisna megtestesítője. A Thor nevű skandináv istenségről azt mondták, hogy bunkóval zúzta szét a nagy kigyónak a fejét. Ennek eredete nyomon követhető egészen a Bibliáig.” A görögök is úgy ábrázolták Apolló istenüket, hogy megöli Pytho nevű kigyót és Humboldt kimutatta, hogy a mexikóiak ugyanezt hiszik Teotl nevű istenükről: „A kigyót, melyet a nagy szellem, Teotl veri agyon, amikor ő az elsőrendű istenségek egyikének a formáját ölt magára, a gonosz szellem — az igaz — Kodaemon.”

Ha mindezeket a mithoszokat megvizsgáljuk, azt találjuk, hogy majdnem minden esetben a kigyót elpusztító isten meghal a harcban kapott sérülések folytán, ez pedig azt mutatja, hogy a pogányok tudták, hogy az ígért mag a halál árán pusztítja el az ellenséget.

Dr. Wilkinsontól vett fentebbi idézeten látható, hogy ő a Bibliának tulajdonítja a pogányok azon tudását, hogy a kigyót, mint a gonosznak a megtestesítőjét el kell pusztítani. Természetes, hogy a Biblia úgy, amiről ma van, nem iratott meg az izraelitáknak. Egyiptomból való kivonulása után Krisztus előtt 1615-ben. Jóval ezen időpont előtt (az Egyiptomból való kivonulás 857 évvel az özönvíz után történt) Babilonia, Egyiptom és más országok hamis vallásai már teljesen készek voltak és amint láttuk, Szemiramistól és követőitől vették eredetüket. Azonban a bálványimádás közepette, az Úrnak mindig meg voltak a maga néhány hithű emberei: Noé, Sém, Ábrahám és mások, akik

tisztelete erősen divatban volt Egyiptomban és más országokban, Jehova ismételten figyelmeztette a zsidó nemzetet, hogy ne kövesse ezeket. A „botok és kövek“ előtti meghajtás tulajdonképpen a halottak tisztelete volt. Ezek a képek leigázták azoknak a lelkiületét, akik szolgálták őket, ezáltal látszólagos létet adtak olyan lényeknek, amelyek nem is léteztek; mert az „istenek“, akiket ezek képviseltek, a sirjaikban voltak és még most is várják feltámadásukat Krisztus ezer éves uralmának idejére.

A „BOSZUSÁG KÉPE“

Már megemlítettük azt a tényt, hogy minden nemzetnél a kép imádásának a tárgya volt az „Anyá és a Fiu“, akiknek képeit mindenütt felállították. Még a zsidó nemzet is bűnös volt egy ideig abban, hogy babilonai istennőket imádott, akik karjukon tartották a hamis magot, mivel egyik képére Ezekiel világosan ráutal (8:3), mikor ezt mondja: „és felemelve vitt engem a lélek, a föld és az ég között és bevive engem Jeruzsálembe isteni látásokban a belső kapu bejáratához, amely északra néz, ahol vala a helye a bosszuság bálványának, amely bosszuságra ingerel vala.“ Az „Anyá és Fiu“ ezen képe a Sátán bosszuságának az eredményeképp állítottatott fel az asszony eljövendő igaz magva ellen és ezért kihívta Isten bosszuságát, mert rossz irányba terelté népének a hitét, amelynek pedig ezt mondta: 1) Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem, 2) Ne csinálj magadnak faragott képet... 3. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten vagyok.“ — 2 Mózes 20:3-5.

Egyiptomban az „Anyá és a Fiu“ Izisz és Ozirisz-ként tiszteltettek, akiknek neve „az asszonyt“ jelenti és a „magot“, mert Izisz görög alakja a Hisha-nak — az asszonynak és Ozirisz az egyiptomi műemlékeken He-sihiri-nek hangzik — a mag.

NIMRÓD „ISTENITÉSE“

Az az egyiptomi mithikus mese, amely arról szól, hogy Szemiramisz istenítette Nimródot azon célból, hogy Izisz, aki nagy boszorkány (búbajos asszony) volt és jól ismerte „a mágikus szertartásokat“, megtanította Hórust és számos „követőt“, hogy a csudák egész sorozatát vigyék véghez az ő atyjának az eltemetésével kapcsolatban, aminek folytán Ozirisz feltámadt halottaiból és Amenti-ben, azaz a rejtett palotában vagy a másik világon „királlyá“ lett. (Noha Hórusz Ozirisz fia volt, mégis csak más alakja volt Ozirisznek, lévén ennek az istennek új megtestesítője).

Tehát a Sátán hazugságát követve, hogy a halottak nem halottak, Szemiramisz és megcsalt követői hitették másokkal, hogy Nimród most már nem volt halott, hanem hogy feltámadott, istenné lett és mint ilyen, imádandó. De nyilvánvaló, hogyha fel akarták állítani a bálványimádás ezen előrehaladott alakját, elengedhetetlenül szükséges volt, hogy titokban hozták be és nagy óvatossággal járjanak el, mert a kizárólagos való borzalom, melyet legutóbb Nimródon hajtottak végre, sokkal jobban élt a köztudatban,

semhogy ettől eltekintettek volna. Ez volt tehát a kezdete a „misztérium“ ezen hitvány rendszerének, amelynek oly messzemenő következményei voltak pusztító hatásaiban és amelyet az Úr a még nagyobb „pusztító utálatosság“ típusaként használt az evangéliumi korszakbeli „misztikus“ nagy Babilonnal kapcsolatban.

A „misztériumok“ igazi természetét nagyon könnyű volt azok érzékeire ráerőszakolni, akik be voltak „avatva.“ Tudvalevő, hogy a kaldeusok találták fel a mágikus művészeteket. Epiphanius az akkori bizonyítékok megvizsgálása után azon véleményének adott kifejezést, hogy „Nimród volt az, aki behozta „a mágikus és a csillagászati tudományt.“ Szemiramisz és az ő követői igénybe vették a mágikus tudomány minden termékeny forrását, hogy szint adjanak ezen „misztériumok“ hazug csalásainak, amelyeknek Szemiramisz volt a szerzője. Azonban ezen ceremóniák intézőinek minden gondossága és óvatossága dacára, elég sok szívárgott ki ahhoz, hogy világos bepillantást nyerjünk azok lényegébe.

A beavatandó jelölteknek kötelező esküt kellett letenni, hogy megőrzik a rend titkát, amelybe be akartak lépni. Miután így kiszolgáltatták magukat a papoknak „mágikus kenetekkel“ kenték fel őket, amelyek testi szervezetükbe olyan szereket vittek be, hogy felecsigázták a képzeletüket és az elengedhetetlenül szükséges részegítő italok hatását úgy fokozták, hogy fel legyenek készülve azokra a látomásokra és jelenetekre, amelyeket előtűnik végbevittek. Wilkison leírva azoknak a tapasztalásait, akiknek át kellett menniök a beavatás folyamatán, ezeket mondja: „Különös és rémes dolgokat láttak maguk körül. Néha a hely, ahol voltak, mintha megrengett volna, néha pedig vakítóan fénylő tűz jelent meg előttük, majd ismét sűrű sötétség borult rájuk, néha dörgés és villámlás, néha rémes zajongás és tüvöltések, néha pedig borzalmas jelenések félemlítették meg a regező nézőket.“ Végül aztán megjelent nekik a nagy rejtett isten, olyan módon, hogy félelmet ébresszen bennük és hogy kiváltsa bámulatukat és vak szeretetüket. Azoknak, akik ezen misztériumok felett örködték és akik tudományos titkokat fedeztek fel, melyeket kizárólagosan maguknak tartottak meg, könnyű volt elhítenni a tudatlan beavatandókkal, hogy szemmel láthatóan bebizonyították előttük, hogy Nimród, akit megöltek és akit annyira elsírattak, újból élt, még pedig most már égi dicsfénytől körülveve. Tehát a mágikus tudomány segítségével bevezetett egész rendszernek, a babiloni titkos „misztériumoknak“ célja az volt, hogy egy halott embert dicsőítsenek és ha már egyszer behozták egy halott embernek a tiszteletét, úgy biztos volt, hogy több halottnak a tisztelete is fog ezután következni.

Ily módot lett Nimród „az istenek atyja“, akiről azt mondták, hogy ő volt az „istenített halandó.“ Mint ilyet, Kronosz és Szaturnusz nevek alatt is tisztelték. Saturnusz volt a misztériumok istene, maga a név is annyit jelent, mint „a rejtett.“ Ő felfedte magát a beavatottaknak, de rejtve maradt mindenki más előtt.

BACCHUS GÖRÖG ISTEN AZONOSSÁGA

Egy másik név, mely alatt Nimródöt tisztelték, Bacchus volt. Görögországban Bacchust tarka őzborjuval ábrázolták, amely állattal a misztériumok képletes nyelvén Bacchust Nimróddal akarták azonosítani. Az őzborjunak a neve Görögországban „Nebrosz“ volt, ami „tarkát“ jelent, míg Nimród nevét a görögök „Nebrodnak“ mondták és így van fordítva a zsidó Szentírás görög fordításában — a Septuagintában. Megjegyzendő, hogy Nimród nagy sikereket ért el vadász minőségében, azzal, hogy betanította a leopárdot, hogy segítségére legyen a vadászatnál. Az őzborju bőrével a foltos leopárdra akartak emlékeztetni. Az őzborjú bőrének a viselését úgy látszik egyenesen Assziriából hozták be, mivel Ninivében kiásott egynémely szobrok olyan istent ábrázolnak, akinek karjai között őzborjú van, olyan módon, amely arra akar célozni, hogy az állat jelképek tekintendők. Leopárdokat alkalmaztak Bacchus szekerének a húzására és őt magát is leopárdbőrbe öltözve ábrázolták, ugyanígy papjait is, ámbar néha az őzborjú bőrével helyettesítették.

A görög Bacchus és az ő papsága tehát épp oly tisztelet tárgya volt, mint Egyiptomban Ozirisz és az ő papsága. Herodótusz, a történetírás atyja mindig úgy beszél Oziriszről, mint aki Bacchus és ugyanígy Diodorus is, aki ezt mondja: „Orpheus hozta be Egyiptomból a misztikus szertartások legnagyobb részét, a kicsapongásokat, melyekkel Ceres vándorlását ünnepezték, ugyancsak az alvilági árnyak egész mesekörét. Ozirisz és Bacchus szertartásai egy és ugyanazok; Izisz és Ceres szertartásai pontosan hasonlítanak egymáshoz a név kivételével. Ez újabb bizonyíték arra nézve, hogy Bacchus azonos Nimróddal, mert már láttuk, hogy Ozirisz volt Nimród.

A Bacchanaliali ünnepén a borostyán nagyon kiemelkedő kifejezett jelképe volt Nimródnak. A borostyán görög szava „Kisszosz“ volt és Kisszosz volt Bacchus egyik neve. A Kus leszármazottjainak a neve a görögben „Kisszói“ volt. A Bacchus tisztelői által vitt borostyánág a beavatottaknak azt jelentette, hogy Bacchus volt „Kus egyik ága“, tudniillik Nimród Kusnak volt a fia. Ez magyarázza meg a görög Apolló isten egyik nevét „Kisszeus Apollon.“ Ez Apollót Nimróddal azonosítja és szószerint annyit jelent, mint „a Kusita Apolló.“

Anakreontól megtudjuk, hogy Bacchus egy másik neve volt „Aithiopais“, amely annyit jelent, mint „Aethiop fia.“ Már kimutattuk, hogy az Ethiopiaiak Kus leszármazói voltak és ezért Aethiop úgy látszik maga Kus volt.

A Bacchus név betűszerinti jelentése a „siratott“, amely a „Baccha“-ból ered, ami annyit jelent, mint a „síri“ vagy „jajgatni.“ Hesychius azt mondja, hogy a föníciaiaknál „Bacchus sirást jelent.“ A Biblia a sir, vagy jajgatás szó kifejezésére a héber Baka-t, vagy Bakah-t használja (Zsoltár 84:6), ahol a Baka szó fordítatlannak látszik — Baka völgye — ami siralom-völgyet jelent. Egyes misztikus Bacchanaliali alkalommal darabokra téptek egy tarka őzborjút nagy jajgatás kíséretében. Photius elmondja nekünk ennek a ceremóniának a jelentőségét. „A foltos őzborjunak darabokra tépése Dyonisius vagy Bacchus esetében

a szenvedések utánzása volt.“ Tehát ezek voltak nagy jajgatások, amelyek Nimród halálát komolyan testét 14 darabra szakították az egyiptomok. Ezt aztán az egyes nemzetek évenként szüneteltetve megünnepelni. Izrael megtévedt asszonyai az asszír halálát siratták Tammusz név alatt, annak emlékére, hogy Szemiramisz siratta Nimród halálát. Ezek kiel 8:13, 14 verseiben olvassuk: „És monda még egyéb nagy utálatosságokat fogsz látni, ezek cselekednek. És vivé engem az Úr házájának bejáratához, amely északra van és imé asszonyok ülnek vala, siratván a Tammúzt.“ Jérodolog, hogy ezek az asszonyok az északi kapukon ugyanazon a helyen, ahol a „bosszuság képe“ melyről a 3-ik versben történi említés. Tammusz nos Oziriszszel, tehát ugyanaz, mint Bacchus.

Mikor Jézust, a világ igazi Messiását és Megjövését halálra vitték, azt olvassuk, hogy az asszonyok „meggyászolták és megsiratták.“ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Jeruzsálem leányai ne sirjatok értem, hanem ti magatokon sirjatok és a ti magatokon.“ — Lukács 23:27, 28.

Az ok, amiért Bacchust rendszeren a bor, részegség és vigasság istenének tartják, arra a hatására hivatkoznak, melyet a titokzatos italok és kerek magukat arra szentelőkre gyakorolt. A beavatottak csak az utókövetkezményeket látták, és értették meg ezeknek a Bacchanaliali orgiáknak hozatalát, melyekről azt mondták, hogy „a megtisztításért“ vannak. A „fölemelő“ hatás, a felkenés és egyéb szertartás gyakorolt a hamis hitbe beavatottakra, hitvány utánzása annak az örömmel, melyet azok éreznek, akik a szent szellemmel felkenettek, akik megértik a dicsőséges evangéliumot, amely Jézus Krisztus arcán ragyog. (1 Kor. 2:9-16) Az apostol mondja: „És meg ne részegedtek bortól, miben kicsapongás van, hanem teljességgel be szent szellemmel. Beszélgetvén egymással szent beszédekben és dicséretben és lelki énekben énekelvén és dicséretet mondván szívetekben.“ (Efézus 5:18, 19) A világiakra nézve az örömszórás és vidámság hatása, melyet a szent szellem gyakorol azokra, akik ujjongan juthattak bele az isteni világosságába, úgy látszik mértéktelennek és vagy erkölcsi fogyatkozásnak az eredménye. Ilyen is sokan tapasztalhatták, hogy tévesen értették meg minket. Ugyanígy a korai egyház tagjai is értették pünkösdkor, mikor egyes jelenlévők hasonlóan mondták: „Édes bortól részegedtek meg.“ (Cselekedetek 2:1-18) De mi nem törődünk ezzel, mi tudjuk, hogy „érzéki ember nem foghatja meg Isten szellemének dolgait, mert bolondságok azok, sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek.“ (1 Kor. 2:14).

Nemcsak a szent szellem kenetét utánzó, hanem mis vallások, hanem majdnem minden erénytelenség állást a világ hamis megváltójának tekintették, ami Jézus Krisztusé. Kétségtelen, hogy az a világ, amely a Sátán „a világ istene“ hamisítván az igazságot, amennyire csak lehet, szerezte meg az erényfeletti nagy hatalmát. Az apostol mondja: „A világ a gonoszban van.“ Mi tudjuk, hogy a világ a Sátán rendszer, mely nagyon helyesen a Sátán

müvének van elnevezve, csodálatos hamisítása volt Krisztus dicsőséges Milleniumi uralmának és most aztán látjuk, hogy miért nevezte ezt a mi Urunk a „Nagy Babilonnak“; azért, mert ellenjelképe volt annak a gonosz rendszernek, amely a régi Babilonban vette eredetét. Épp úgy, miként a Sátán megkísérelte Jehova megváltási tervének a meghiusítását Krisztus Milleniumi uralkodásának a hangoztatásával a maga hamis pápai Milleniumával, amelynek folyamán a pápák egymásután uralkodtak, mint a királyok királyi és mint az urak urai, úgy arra is törekedett, hogy elhomályosítsa Isten szándékát, előtérbe helyezvén Jézus Krisztus eljövételét azzal, hogy behozta a maga ál-Messiasát. Azt mondták, hogy Ozirisz (azaz Nimród) halála áldozati halál volt a világ javára.

OZIRISZ A HAMIS MEGVÁLTÓ

Egyiptom műemlékei mutatják, hogy Ozirisz tisztelete a legkorábbi időkben való és hogy őt úgy tekintették, „mint a jó embert, aki szenvedett, meg halt, feltámadt és örökké uralkodott a mennyben.“ Ő volt az örökkévalóság királya, az örökélet ura, az istenek és emberek fejedelme, az istenek istene, a királyok királya, az urak ura, a fejedelmek fejedelme, a világ kormányzója, akinek léte örökké tart. Ozirisz volt az isten, aki a férfit és az asszonyt feltámasztotta halottaiból és adott nekik örökkévaló életet. Ő volt maga a feltámadás.

Már láttuk, hogy Ozirisz halála és testének feldarabolása után, ami Set (Sém) műve volt, Hórusz, Ozirisz fia többek segítségével, akiket „Hórusz követőinek“ mondták, egy egész sereg mágikus szertartás — melyek által az isten tagjai újból összeilleszkedtek — újból feléledt. Az egyiptomiak ezt mondták: „Hórusz bizonyos ceremóniákat végzett Ozirisz testén, ezért mumiává lett, aminek eredményeként örök életre támadt fel; ezért akarjuk mi, hogy holttestein ken ugyanazokat a ceremóniákat végezzék, hogy mi is élhessünk újból.“ Ez lehetett az oka a mumifikálásnak (a mumiák kikészítésének). Az egyiptomiak erősen hitték, hogy az esetben, hogyha a test a halál után meg nem maradt, úgy a jövődő élet lehetetlen volt. Ezért mindenképpen arra törekedtek, hogy teljes védelmet biztosítsanak mumiáiknak és nagy pénzüsszegeket költöttek bonyolult sirokra stb., úgy, hogy valóban azt lehet mondani, hogy ez a nép többet költött a halottakra, mint az élőkre. Ez mutatja, hogy mennyire „hijjával voltak az ítélőképességnek“ és mennyire csalta őket meg a Sátán, mert hogyan tudná a testük megmaradása biztosítani a jövő életet? Itt eszünkbe jutnak Pál apostol azon szavai, melyeket valószínűleg egy olyannak mondott, aki úgy gondolkozott, mint az egyiptomiak: „Te balga ember, nem azt veded el, ami azután kikél.“

Megjegyzendő, hogy kidolgozott vallási rendszerükben a *bűnbánás gondolata* soha nem jutott eszükbe az egyiptomiaknak. Náluk a bűn elkövetése nem volt egyéb, mint a hitközség szertartási törvényének a megsértése és bizonyos összeg lefizetésével ki volt engesztelhető, melynek megtörténte után a törvény megszegője minden kötelezettségtől mentesítettnek tartotta magát úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben. A

kopt-nyelvben amely legközelebb áll a régi egyiptomi nyelvhez, nincsen szó „bűnbánásról“; a fordítók kénytelenek voltak magát a *görög* szót átvenni az új-szövetség kopt-nyelvű fordításába. Mivel az összes pogány vallások lényegileg egy és ugyanazok, tehát lényeges különbség van ezek és az *igaz* vallás között, mert a bűn *megbánása* az első lépés az údv munkájánál, amint azt Péter apostol mondotta, mikor a templomban összegyülekezett izraelitákhoz beszélt: „Bánjátok meg azért és térjetekek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek.“ (Csel. 3:19) A pápai egyház régi típusát követi, mikor fölöslegesnek tartja a bűnbocsánat szükségét és a vérrel való kiengesztelést „bűcsuk“ és miseáldozatok behozatalával.

A YULE LOG ÉS A KARÁCSONYFA EREDETE

A Yule Log és a karácsonyfa eredete

Az ál-Messias egyik neve volt Baál-berit; ami a „Szövetség Urát“ jelenti; erre történik utalás a Birák 8:33 versében: „Lón pedig, hogy mikor meghalt Gedeon, elfordulának Izrael fiai az Úrtól... és Baál-beritet tevék istenökké.“ Most már általánosan elismert dolog, hogy december 25-ike, noha „karácsony napja“-nak nevezik, nem valóságos születési napja a mi Urunk Jézusnak. Sokkal közelebb áll a valósághoz, hogy októberben született, mint ember és áprilisban mint új teremtés. Azonban december 25-ikén eredetileg minden pogány országban ünnepelték ál-Messiasuknak állítólagos születésnapját; és a pogányok megnyerése és az ugynevezett keresztvétség névleges hívei számának a gyarapítása céljából fogadta el a hitelhagyott egyház ugyanazt az ünnepnapot, melynek éppen csak a Krisztus nevét adta. Ama annyira szokásos karácsonyfa épp oly szokásos volt a pogány Rómában és a pogány Egyiptomban. Ez az oka annak, hogy miért vette ezt át a „Nagy Babilon“, mert a Szentírásban nincs olyan parancs, amely megkivánná Krisztus követőitől, hogy tartsák meg az ő születésnapját karácsonyfa ünnepléssel. Röviden — a „Yule-Log“ tűzbe tétele karácsony előestéjét és az ajándékokkal megrakott karácsonyfának a felállítása a következő reggelen a nagy isten megégését ábrázolta, aki az ághoz hasonlóan darabokra vágatott és új életre való születése az „Isteni Ág“, vagy az a fa, amely ajándékokt hoz az embereknek. Az egyiptomiak a pálmát használták karácsonyfának, azonban a pogány Róma népe a fenyőt használta, mert a fenyőfa burkoltan a feltámadt istent jelképezte, mint a régi Babilonbeli Baál-beritet; mert Baál-berit — a „Szövetség Urá“ csak egy betűvel különbözik a Baál-berettől — a „Fenyőfa Urától.“

SZATURNUSZ ISTEN ÉS A BIKÁ TISZTELETE

Ozirisz misztikus jelképe a fiatal Apis volt, bika vagy borju lévén. Apis Szaturnusz másik *rejtett* neve. Az Apis-borjut *Hap* név alatt is ismerték, ami az egyiptomi nyelvben annyit jelent, mint „elrejtteni.“ A kaldéusi nyelvben *Hap* annyit jelent, mint „betakarni.“ Most már látjuk, hogy miért imádta a zsidó nemzet a borjunak a képét röviddel azután, hogy Mózes vezetése alatt kivonult Egyiptomból, azt mondván, hogy ez volt az isten, amely megszabadította őket a rabslolgaságból; természetesen azt gondolták, hogy Ozi-

risz, akit a borju ábrázolt, volt az isten. Már szoltunk a leopárdbőrnek a jelentéséről, amely azonossá teszi Oziriszt Nimróddal, a „Leopárd megszelidítőjével.“ Iziszt egy tehén ábrázolta, melyet Áthor tehenének neveztek, amelyről tudva van, hogy tarka tehén volt.

A bika Nimród kefejezett jelképe volt, mivel a hieroglifekben (egyiptomi ékirás) úgy fordul elő, mint „hatalmas“ és mint a „vadászat ura.“ Assziriában a „bika“ szó „uralkodót“ vagy „fejedelmet“ is jelent és innen van az, hogy Babilonia és Asszírnia hatalmas királyai, akik Nimród után következtek és akik őt utánozták, nagy emberfejú bikákkal ábrázoltattak. Ezeknek a bikáknak messzire kiterjesztett szárnyaik is voltak, hogy megmutassák, hogy nemcsak maga a király volt hatalmas, hanem, hogy hatalmas emberek

voltak az ő parancsnoksága alatt. Nimród és követői a hatalmasak vagy „óriások“, akikről a mithológia azt mondja, hogy „felláztak az ég ellen.“ A „hatalmas“ héber szava a „Geber“ 1 Mózes 8 versében. (Ugyanez a szó Jónánál óriásnak van fordítva.) A „Geber“ szóval hasonló jelentésű szó az „Abir“; azonban „Aber“, amely majdnem úgy hangzik a kiejtésben, mint „Abir“, „szárnyat“ jelent. Tehát Baál-abirin annyit jelent, mint a „Szárnyak Ura“ vagy „akinek szárnya van.“ (Az „Abir“ szó előfordul a Birák 5:2 versében): „lovagjai futása miatt“, míg „Aber“ Ésaías 40:31 versében fordul elő: „Szárnyra kelnek, mint sas keselyük.“ Ésaías 8:6-8 versében egy asszíriai király „szárnyairól“ van szó.

(Folytatása következik).

EGY TEKINTET AZ ÉGBOLTOZATRA

(Folytatás a 21-ik számból)

A naprendszerben legbelül fekvő bolygó a Merkúr, melynek a naptól való távolsága 57.000.000 kilométer, napéve pedig 88 nap. A Merkúr alakjára nézve nagyon hasonlít a mi holdunkhoz, azonban átmérője 14500 kilométer, míg a holdé csak 3200 km. A Merkurnak nincsen holdja. Mivel közel van a naphoz, fénye olyan erős, hogy nehéz a távcsővel az alakját illetően valamit kivenni. Azonban megállapították, hogy a Merkúr a legsűrűbb bolygó és hogy nagyon sűrű vizet tartalmazó atmoszférája (légkör) van.

A második bolygó, amely legközelebb esik a naphoz, a Vénusz. Közte és a Nap között 108.000.000 km.-nyi távolság van. A Vénusz 224 nap alatt fejezi be a nap körüli forgását és olyan ragyogó fényű, hogy néha még délben is látható. A Vénusznak sincsen saját holdja. Felülete mindig felhőkbe van burkolva, ennek dacára a Vénusz fényesebben ragyog a Jupiternél, noha a Jupiter sokkal nagyobb és a visszavert napfényen kívül saját fényt is sugároz ki.

A MI BOLYGÓNK, A FÖLD

A harmadik bolygó, amely legközelebb esik a Naphoz, kb. 149.000.000 km.-nyire, a mi Földünk. Teremtésének a történetét elmondja nekünk a Biblia. Mert ezt az Isten mondja, aki az eget teremtette, [ő az Isten] aki formálta a földet és megcsinálta, elkészítette; *nem pusztaságnak teremté azt, hanem lakásul alkotá* (Ésaías 45:18). Azok, akik azt hiszik, hogy a mi földünket egy napon a betűszerinti tűz fogja elégetni, tengeri útra kellene egyszer indulniok és akkor meggyőződnenek, hogy elegendő víz van egy világégés kioltására is. A föld felszínének négyötöd része vízzel van borítva, melynek átlagos mélysége 32 kilométer. Ez sok víz. A szárazföld felszínének a tenger színe feletti átlagos magassága valamivel kisebb, mint 1.6 kilométer. A legmélyebb a víz a Borneó-sziget mellett a Csendes Óceánban, ahol 9627 méter mélységig mérték meg. A legmagasabb hegy Ázsiában az Evereszt, 8840

méter magas, Európában a Mont Blanc 4810 méter magas, Afrikában a Kilimandjára 6010 méter magas, Délamerikában az Akonkagua 7036 méter magas és Északamerikában a Mac Kinley 6200 méter magas. A föld, amint azt a Biblia mutatja lakásul teremtett, hogy a föld polgára legyen. Nem azért teremtett, hogy valahol másutt éljen hanem hogy a föld felett uralkodjék, azonban ez az uralom kétségtelenül még a jövőben rejlik. A föld kell hogy legyen az ember örökös hazája. Mert meg van írva: „Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Kisebbé tetted őt valamennyivel az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáján. Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy neki mindent alávettél, semmit sem hagyott alávetetlenül; de most még nem látjuk, hogy nekünk minden alávettett.“ (Zsid. 2:6-8). Hogy a dolgok, amelyek az embernek alá vannak vetve földi dolgok a teremtsenek 1. Mózes 1:26-28 verseiben foglalt leírásából és a 8-ik zsoltárból is kiviláglik, amelyben a juhok és a barmok stb. felsoroltnak.

A föld a legjobb hely, amely az ember részére kijelölhető volt. Olyan, mint egy nagy éléskamra, amelyben meg vannak mindazok a dolgok, amelyek az ember fejlődéséhez, fönntartásához és kényelméhez szükségesek. Száz év múlva a mi földünk jobb képét nyújtja majd annak, hogy mi egy Paradicsom. A mostani földlakók negyven per centje a kaukázusi fajhoz tartozik, 40% mongol, 12 százalék néger, a többiek malájok és indusok.

A föld, pályáján másodpercenként átlag 29-kilométernyi utat tesz meg. Juliusban lassabban mozog, mint januárban. A tengelye körüli teljes körülforgás 29 óra 56 percig tart, de mert ugyanabban, amelyben maga körül forog, a Nap körül is kering, a nap körülbelül négy perccel tovább tart, mint a körülforgulat tartama. A centrifuga (központahagyó) erő az egyenlítő és a sarkok között annyira más, hogy egy ember, aki

egyenlítő tájékán 200 fontot nyom, a sarkokon ugyanezen mérleggel mérve 201 fontot nyomna.

Az Aurora Borealis (Északi fény) a föld légkörének egyik tüneménye, főképen minden tizenegyedik évben mutatkozik, és azt hiszik, hogy a napfoltokkal és mágneses bomlással van összefüggésben. Magassága átlag 96 kilométer, míg egy néhány 160 kilométernyire kiálló sugár a mi légkörünk határait jelzi. Az emberek beutazták a föld felszínét, átjártak alagutakon keresztül és a bányákban leszálltak a mélységébe. Hajókon átmentek a vizeken. Tengeralattjárókon a víz tükre alá és buvárharangokban a tenger fenekére hatoltak. Repültek a levegőben és most olyan terveken doldoznak, hogy magasabbra lehessen felszállani, hogy felhasználhatók legyenek a tenger színe felett 6000 méter magasságban lévő légáramlatok. Egy amerikai ember pedig vállalkozni akar arra, hogy egy rakétát küldjön a holdba és terve kivitelére a Smuthson-féle intézetből 5000 dollárt kért. Bizonyos, hogy az ember egyre inkább érzi magát azon lakhely urának, amelyben tartózkodik.

SZOMSZÉDUNK, A MARS

Az első bolygó, melynek pályája földünk pályáján kívül esik, a Mars. 226.000.000 kilométer távolságban van a Naptól: azonban időnként 56.000.000 kilométernyire közeledik a földhöz. A Marsnak 686 napra van szüksége a Nap körülforgásához. Két holdja van: a Deimas és a Phobas; az utóbbi egy nap alatt háromszor keringi körül a bolygót.

A Marsról többet tudunk, mint más bolygóról. Minden oldaláról megfigyelhetjük és kikutathatjuk, mindkét sarkáról térképet készíthetünk, míg a földnek még olyan részei is vannak, melyeket emberi szem nem látott. A Mars átmérője 6770 kilométer. A földhöz hasonlóan van vize és légköre, azonban ellentétben a földdel, holddal és más bolygókkal, felülete nagyon puha. Megfigyelések alapján megállapították, hogy a Mars felületét mozgásba hozzák olyan szelek, amelyek sebessége óránként 470 kilométer.

A Mars alakja nem egyenletesen gömbölyű. Átmérőjének egy nyolcada erejéig hepe-hupás. A forgó sarkokon fehér foltok vannak, amelyekről azt hiszik, hogy nem egyebek, mint hó. Nyáron az északi sarkon lévő fehér folt jelentékenyen megfogyatkozik, sőt néha egészen el is tűnik. A Marson kétféle egymáshoz hasonló felületet figyeltek meg: az egyik szürkés, a másik vöröses színű. A szürke foltokat egykor tengereknek tartották, azonban most rájöttek arra, hogy ezek mocsarak, amelyeket valami növényzetféle borít. Ezek a felületek színe és kivehetősége évszakonként változik, épúgy mint a mi növényzetünk, hogyha egy szomszédos égi testről a földre néznénk.

A vörös felületek azután kiterjednek és oly nagyok, hogy az egész bolygónak olyan vöröses színezetet adnak, mintha vérből volna, innen a

neve Mars, a háború Istene. Ezeket a felületeket finom sötét vonalak szelik át, amelyekről azt hiszik, hogy csatornák. Hogyha tényleg csatornák, akkor ezek kiásása emberi lényeknek nem lehetett nehéz, mert a Marsnak sűrűsége nem nagy. Mindezek a feltevések még pontosabb bizonyítékokra szorulnak, amikor majd az ember még erősebb távcsövekkel lesz felszerelve, amelyek az utolsó fátylon is áthatolnak majd.

A TÁVOLABBI BOLYGÓK

A Marstól a legközelebbi bolygóig nagy ugrás van. A Jupiter 770.000.000 kilométernyire van a naptól. Egy Jupiteri év körülbelül 12-szer akkora mint egy földi év, mert a mi időnkben számítva a Jupiternek 11 év és 314 napra van szüksége a napkörüli körülkeringéséhez. Négy főholdja van: Jo, Európa, Ganimed és Callisto, amelyek 2—17 napi időközökben keringik körül. Van továbbá öt másodrendű holdja, amelyeknek nincsen nevük, és amelyek közül kettő 24.000.000 kilométernyi távolságra van tőle és csak egyszer két évben keringik körül. A Jupiter, félig cseppfolyós, félig gázállapotú bolygó. Átmérője 140.000 kilométer, 1200-szor akkora mint a föld.

A Jupiter bolygón az egyenlítőtől délre egy nagy vörös folt volt látható 1919. évig. 1919-ben ezzel a nagy vörös folttal és közvetlen környezetével meglepő változás történt. Az üreg, amelyben volt, eltűnt, és a folt maga teljesen elmosódott. Két évvel később a folt újból megjelent, teljesen elhatárolva, rendkívül hosszú, azonban vörös színét elvesztette. Ez a tünemény talán egy rettenetes vulkányszerű kitöréssel magyarázható meg.

A Jupiter sűrűsége a föld sűrűségének csak egy negyede. Az egyenlítő táján jelentékenyen kidomborodott, ami valószínűleg őrületes forgásának a következménye. Ez a mozgás az egyenlítőnél óránként 5 perccel gyorsabb, mint más övek táján.

A Mars és Jupiter között nagy távolság van, azonban a Jupiter és a legközelebbi bolygó, a Saturnus között majdnem akkora távolság van, mint a Jupiter és a nap között. A Saturnus 141.800.000 kilométer távolságra van a naptól, és 29 év és 167 nap alatt futja meg a nap körüli pályáját. Átmérője 11.800 kilométer és az összes bolygók közül a legkisebb sűrűségű.

A Saturnust három világító gyűrű és egy belső sötét gyűrű veszi körül; az utóbbin keresztül a bolygó teste látható. A Saturnus mostani állapota olyan, amilyen a mi földünk lehetett 40.000 évvel ezelőtt. A föld is egykor, emberi lakhelyül való berendezése előtt ilyen gyűrűktől lehetett körülvéve, amelyek egymásután a sarkoknál leestek, míg a legutolsó, mely tiszta vízből volt, Nőé idejében a vizözön alakjában hullott le a földre. A Szaturnusznak 10 holdja van, amelyek a gyűrűkön kívül vannak. — Mimas, Enceladus, Thetis, Dione, Rhea, Titán, Themis, Hyperion, Japetus és

Pöhl. A Japetus körülbelül olyan nagy, mint a mi holdunk, a Titán pedig másfélszer akkora.

Az Uránusz bolygó 2,850,000.000 kilométer távolságra van a naptól, több mint kétakkora távolságban, mint legközelebbi szomszédja a Szaturnusz. Átmérője 50.000 kilométer és 48 év és 7 nap alatt fordul meg a nap körül. Négy holdja: Ariel, Umbriel, Titania és Oberon. 1781-ben Herschel csillagász fedezte fel. A bolygó szabad szemmel alig látható.

Naprendszerünk legkülsőbb tagja, tudunkal a Neptunus, amelynek távolsága a naptól 4,493,000.000 kilométer. Eve a mi időnkben számítva 164 év és 280 nap. Egy holdja van, amelynek még nem adtak nevet, egyébként keveset tudni róla. Létezését és fekvését a csillagászok állapították meg számítással még mielőtt a távcsővel felfedezték volna, mert „vonzását“ a bolygórendszer más részein észrevették. Ez a legcsudálatosabb tudományos felfedezések egyike.

AZ ÉG VÁNDORAI

Kétféle üstökös ismerünk: olyanokat, amelyek tulajdonképen a mi naprendszerünkhöz tartoznak, és amelyek $3\frac{1}{2}$ alatt térnek vissza a Peribeliához (napközelség); ezek az u. n. Joviánusz üstökösök, mert külső utjaik még messze a Jupiter pályája mögött vannak. Vannak azután az u. n. főbolygók, amelyeknek pályájuk befutásához millió esztendőre van szükségük, melyek közül egyesek parabolikus pályán mozognak és nyilván csak egyszer keresik fel napunkat. Az üstökösök farkjai rendszerint el vannak fordulva a naptól, mintha valami taszító erő hatna rájuk. Maguk az üstökösök néha több milliő kilométer hosszúak. Apró részecskékből állanak, amelyeket gáz tart össze. Farkuknak néha meteoreső alakjuk van, amely a földet érinti és oly higak, hogy a csillagok is felismerhetők rajtuk keresztül.

Mikor 1456-ban a Halley üstökös a napköri útjában közel jött a földhöz, olyan nagy volt és oly félelmet okozott, hogy Szent Péter utóda, maga a Pápa Ó Szentsége is megijedt és külön imákat rendelt el, melyek a népnek a fenyegető bajtól való megmentésére voltak elmondandók. Mikor ugyanaz a Halley üstökös 1910-ben visszatért, már csak olyan kicsi volt, hogy a legfélénkebb lelkek sem ijedtek meg már tőle.

A CSILLAGOK KÖZÖTT

Nem akarjuk itt megkísérelni napunk leírását. Csak megemlítjük, hogy átmérője 700.000 kilométer. Hogyha a föld 12.754 kilométernyi átmérőjével behelyeztetne a nap középpontjába és a hold 384.532 km.-nyi távolságra keringene körülötte úgy mint most, akkor a holdpályán kívül még 306.511 kilométer volna a nap felszínéig. Ezen kívül a nap felületéről egy óra alatt olyan lángok csapnak ki s olyan magasságra, amely 145.000 kilométerrel nagyobb mint a földnek a holdtól

való távolsága. A nap a saját tengelye körül forog. A körforgás tartama nem egyenlő a nap felszínének minden egyes pontjára nézve. Az egyenlítő táján 25—27 méter körül ingadozik.

A mi napunk a maga 80.000 kis bolygójával és 8 főbolygójával, holdjaival és üstökösökisérétével, röviden egész naprendszerünk, melynek átmérője 10 billió kilométer, a ragyogó Véga csillag felé óránként 69.100 kilométer sebességgel halad. A mi földünk résztvesz ebben az utazásban, azon az óránkénti 1600 kilométernyi sebességen kívül, amellyel a föld saját tengelye körül forog és azon az óránkénti 109.000 kilométer sebességen kívül, amellyel a nap körül kering.

Ami pedig a csillagok közötti távolságot illeti, úgy ez a bolygók között az egész világmindenséghez képest egészen jelentéktelen. A bolygók olyanok, mint egy családnak a tagjai, amelyek egy tető alatt laknak, míg a többi csillagok olyanok, mint a sok mérföldnyi távolságra lakó idegenek. A csillag, amely legközelebb van a naphoz, az Alpha Centauri. Az ettől való távolság közel százszor akkora, mint a Neptunushoz való távolság. Oly messze fekszik ez a csillag, hogy rengeteg nagysága dacára csak apró fénypontnak látszik.

Az ég csillagai három csoportra oszthatók. Az első csoporthoz tartoznak a mi szomszédaink. 32 billió kilométernyi távolságban a mi napunk körül husz csillag van. Ezek mind az első csoporthoz tartoznak.

A másik csoporthoz tartoznak mindazok a csillagok, amelyek szabad szemmel láthatók; számuk körülbelül tízezer.

A harmadik csoporthoz tartoznak azok a csillagok, amelyek csak távcső segítségével láthatók. Ezek számát 375.000.000-ra becsülik. A Yerkes-féle távcső objektív (tárgyi) lencséjének az átmérője 40 hüvelyk és így nem csoda, hogy olyan dolgokat lehet vele meglátni, amelyek a szabad szem előtt rejtve vannak. És mennyi sok mindent lehetne még mesélni ezekről a gigászi csodákról, melyeket a diszes égboltozat a maga ragyogó lakosságával az emberi szemnek feltár. De az elmondottak is már több a soknál ahhoz, hogy rámutassunk arra, hogy lehetetlen, hogy a „vak természet“ volna az ég e hatalmas történéseinek a kormányzója. Csak bölcs, értelmes Teremtő lehet ezeknek a sokféle elágazó égi utaknak rendezője és fenntartója.

Vak erő

Rendel nem teremt

És bölcseségteljes österemtés

Bölcs Teremtőre vall,

Aki Anyagot és a nedvet

És mindent az égboltozat alatt

Erős kézzel rendben tart.

Csak a dörék mondják az ő szívében, hogy nincsen Isten.
G. Z.

„AZ IDŐK JELE“

telőpontján az örület Oroszországban
Emlékszóbor Judásnak

„vallásos“ előítéletek elleni harc tudva-
nyilag lényeges része a bolsevizmus „építő-
tevékenységének“, amely nem éri be csak
anyagi javak elpusztításával. A vörös
szatyárok visszataszító henegeése néha
eretségesen bizarr jelleget ölt, amelyen a
magboldogító bolsevista-teóriák egész üres-
sége ütközik ki. Egy Köhler nevű dán em-
ber, aki üzletileg járt Oroszországban, elbe-
szelte, hogy Szviask volgamenti városban
nem messze Kazántól jelen volt az Iskárió-
Judásnak emelt emlékszóbor leleplezésé-
nél, amelyre a bolsevista hatóságok meg-
tilták.

Egy páncélvonaton utaztam az ünne-
pre. Az úton meglátogattam Dolly Micha-
elna elvtársnőt, aki ezelőtt Revalban vá-
ratlanul elhunyt volt, most pedig a vonaton
idősebb ápolónő és gazdasszony tisztét
váltotta be. Ezt a személyt egy futurista mez-
nyiségekkel díszített különszakaszban ta-
m. A padlót egy pompás perza-szőnyeg
falta. A könyörületes testvér egy vékony
szőnyegből álló pongyolában fogadott; a mez-
nyelábakon arany papucs volt. Éppen „az
előző hozta rendbe“ vörös és fekete kenőcs-
vel. Szviaskban való megérkezésünk után
egy diszszázad élén haladt, amely a vö-
röshadsereg 2 szakaszából (körülbelül 200
tag) állott. A katonák legnagyobb részét
szovjet hadifoglyok voltak. A kedves test-
vér most tengerészeti sapkát, fehér kabátot,
szőnyeg szoknyát és magas sárga csizmát vi-
dal. Az óriási szóbor előtt egy vöröshaju
ember beszélt az összegyülekezett nagy tö-
megnek. Elmondotta a hallgatóságnak, hogy
tudták, hogy kinek kell szobrot emelni.

Először jelölt volt: Lucifer, Kain és Iskárió-
Judás. Közelebbi megvizsgálás után rá-
szeltem, hogy Lucifer nézetei nincsenek tel-
jesen összhangban a szovjet-elvekkel és hogy
a személye történetileg nincsen teljesen
bizonyítva. Ezért Judás javára döntöttek,
mert volt bátorsága arra, hogy egy val-
óság, az emberiség ezen ópiumának a
alapítójával szembeszálljon. — Dolly
Michalovna meghuzta a zsinort és lehullott
a szőnyeg, amely előtt a jelenlévő nép orosz
nyelven szerint mélyen meghajtotta magát.
A szobor gipszből van és egy óriást ábrázol,
amelyével az „Istent fenyegeti.“

Érdegtelen, hogy az ördögnek is szobrot
emelni és tisztelni fognak előtte,
hiszen a vörös tudósoknak bizonyítják
az ördög létezését. Hogy pedig Szovjet-

országban már létezik, az már most is
egész határozottan bebizonyítható.

Jaques Blumer Riga.

**A gyapjuipar egyszerűsítése
Színes gyapot termesztése**

A jövőben a gyapotfestéssel járó fáradság
kikerülhető lesz, mert minden tetszés szer-
inti szint maga a természet fogja megadni.
Már ma is többféle fajta színes gyapot te-
rem a virág különböző részeiben. Csak
össze kell ezeket állítani és zárt szinképet
kapunk. Érdekes, hogy a színezés nem függ
a talajtól, vagy más környezeti viszonyok-
tól, hanem kizárólagosan a mag fajtájától.
Az utóbbi időkben ismételten végzett kísér-
letek ezt minden kétséget kizáróan bebizony-
nyították. A természetesen színezett gyapju
előnyei kézenfekvők. Mindenekelőtt megta-
karítható a festéssel járó munka és költsé-
gek. Elkerülhető továbbá a szín elhagyással
járó kellemetlenségek és a festési folyamattal
járó hátrányok, amely a nem nagy el-
lentálló képességű gyapotrostot többé-ke-
vésbé megtámadja. Ami pedig az egyes szí-
neket illeti, úgy az Egyesült-Államokban a
fehér, Peruban a vörös gyapot és Egyip-
tomban és a Havai szigeteken a gesz-
tenyebarna válfaj terem. Kinában sárga,
Indiában szürke, Délkarolinában zöld és
Mexikóban fekete gyapotot termesztenek. Be-
van bizonyítva, hogy megfelelő keresztezés-
sel és termesztéssel a közbeeső színfokozat-
okat is ki lehet hozni. Így például a fehér
és vörös gyapot keverése rózsaszínűt ad és
ilyen módon a többi közbenső színfokozat is
kitermeszthető.

Növekedik a tudás — A kínai írás átalakulása

A régi klasszikus, a nép által meg nem
értett irodalmi nyelv helyett egy fiatal tu-
dós, dr. Fu, a mandarin-nyelvet, a magas
kínai társalgási nyelvet vitte be az írott
nyelvbe. Annak dacára, hogy ez az ujítás
kezdetben igen erős ellenállással találkozott,
ma 5 és fél év után már 150 ujság és folyó-
irat jelenik meg a társalgási nyelven, mely-
nek minden kilátása meg van arra, hogy
az állami iskolák tanítási nyelve legyen.
Ezenkívül a régi kínai szóírást, mely a kép-
írásból származik és amelynek 35000 elavult
jegye mellett 4—5000 használható jegye van,
egy 39 jelből álló betűírással akarják helyet-
tesíteni. Ezen könnyen elsajátítható új írást
1920-ban az állami iskolákba is bevezették.

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK

KÉRDÉS:

Hogyan magyarázandók Márk 16:17-20 versei, ahol ez olvasható: „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik; az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek föl és ha valami halálost isznak meg, nem árt nekik, betegekre vetik kezeiket és meggyógyulnak.“

FELELET:

A pontosabb fordítás Márk evangéliumának záró fejezetét a 9-ik verstől kezdve zárójelbe teszi, reámutatva arra, hogy ez a szöveg csak hozzátoldás volna, mivel sok legrégebb kéziratból hiányzik és amely minden esetre jóval később lett hozzátoldva, valószínűleg azért, hogy ezen, a 8-ik verssel oly hirtelenül záródó evangélium utolsó fejezete néhány mondattal megnyújtassék.

Hogy Jézus Urunk sohasem gondolt arra, hogy minden követői birtokában lesznek a korai egyház-

nak ezen kegyelmi adományaiban, világosan kitűnik Pál apostolnak 1 Kor. 12:4 verséből. Pál apostol a 29-ik versben ezt a kérdést veti fel: „Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Vagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájan csodátévék-é? Avagy mindnyájoknak van-é gyógyításvaló ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é? Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra. És ezenfelül még egy kiváltképpen való utat mutatok nektek: Ez világosan és határozottan arra mutat, hogy amint az apostoli hivatás megszűnik, a többi különös kegyelmi adományok is megszűnnek, amelyek különös módon arra adattak, hogy bebizonyítsák a pogányok előtt Jézus Krisztus evangéliumának a hatalmát. És a kiváltképpen való út, amelyről az apostol beszélt, kétségtelenül az, hogy hit és ne szemmel való látás által járjunk, hogy teljes bizalommal legyünk az iránt, aki megígérte, hogy azoknak, akik őt szeretik, minden dolog a legnagyobb javukra válik.

... NEVEZETESEBB NAPI ESEMÉNYEK RÖVID KRÓNIKAJA ...

Utcai harcok Görögországban. A köztársasági mozgalmakkal kapcsolatosan Athénben heves tüntetések voltak és az egész politikai élet egyensúlya felbomlott. A köztársasági pártiak után az alkotmányos monarchia hívei vonultak fel és egy óriási mítinget tartottak, amelyen több, mint százezren jelentek meg. A kormány, hogy a semlegesség látszatát megőrizze, a köztársasági figyelmeztetések ellenére engedélyezte a gyűlést. A rojalista nagygyűlést a Zeus-templommal szemben tartották meg, hogy így külsőleg is kifejezzék hódolatukat az uralkodónak. A nagygyűlés rendezői több ezer parasztot hajtottak fel az attikai falvakból, akik elhozták családjaikat és népviseletben tüntetőleg körüljárták az utcát. Ezek mind fanatikus királpártiak és jórészt rajtuk mulott, hogy Venizelosz a legutóbbi választáskor megbukott.

A zavargásoknál Kaligas volt miniszter is megsebesült. A rengeteg sebesült között nyolc halottat számláltak össze.

A párisi rendőrök tüntetőfelvonulása a kormány ellen. A francia fővárosban kinos hatást váltott ki a tegnap este lezajlott hatalmas tüntetés, amelynek

szereplői ezuttal a párisi rendőrök voltak. Nyolcszáz rendőr tüntető felvonulást rendezett a városháza előtt és hangosan követelte, hogy emeljék fel a fizetéseiket. Innen a rendőrök tömött sorokban a képviselőházhoz igyekeztek, hogy oda behatoljanak és ne menjenek el mindaddig, míg kívánságukat nem teljesítik. A városi gárda azonban a felvonulással szembeszállt és felszólította a rendőröket, hogy oszlopon széljével, mert magatartásuk rombolólag hat a város közbiztonságára. A katonák erre összetűztek a rendőrökkel és az összetűzés alkalmával Guithart rendőrfőnök és két rendőrtiszt megsebesültek. A tüntetőket sikerült szétszórni. Számos rendőrt letartottak.

Oroszország nem mond le Besszarábiáról. Moszkvából érkezett hivatalos kommuniké szerint Oroszországnak nincs szándékában Besszarábiának Romániához való csatlakozását elismerni. Az orosz kormány ezek szerint a dnyesztermenti határt nem említi el és engedményeket vár Románia részéről. Párisi hírek szerint a román-orosz tárgyalások igen bizonytalanokká váltak és esetleg minden pozitív eredmény nélkül fognak megszakadni.

Megjelent az Aranykorszak Naptár. Tekintettel arra, hogy a múlt években kiadott „Öröröny asztárunk sokak jótetszésével találkozott, a közelgő aranykorszakra való tekintettel, valamint embertársaink figyelmének fokozottabb fölkelése céljából elhatároztuk, hogy naptárunkat az évétől kezdve **aranykorszak naptár** címen hozzuk forgalomba. Minden igyekezetünkkel azon voltunk, hogy ez a naptár még az eddiginél is szebb és tetszetősebb külsővel, jobb belső tartalommal gazdagon jelenjen meg. Többet foglalkozunk a jelen társadalmi probléma megoldásával. Dr. Edgar skót professor tollából egy igen érdekes tanulmányt közlünk „A szocializmus és a biblia“ címen. E cikkben az író megcáfolhatatlan érvekkel bizonyítja miszerint a szocializmus nem lesz képes a népek óhaját — az igazi életet, boldogságot és szabadságot — megvalósítani, mert erre Krisztus hívatott, akinek igazsága és szereteten alapuló országa fogja eredményezni a „minden népek vágyát“. Igen sok érdekes napjainkban felszínre vetett kérdésekre ad helyes választ, minők a spiritizmus, a lélek, a halottak feltámasztása stb. stb. A vásároknak egész Erdély területére való pontos kimutatását betűrendben közli. A naptár 200 oldalra terjed, boríték háromszínnyomású képet mutat a küszöbön álló aranykort szimbolizálva: Rendelje meg azonnal, míg el nem telik.

ÁRA CSAK 16 LEI!!! Megrendelhető „Az Élet“ kiadóhivatalától Cluj-Kolozsvár. Str. N. Filipescu No. 1.